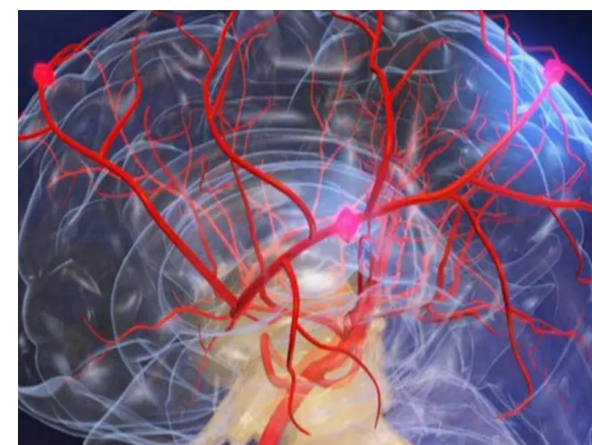

مداخلات برای درمان درهم پیچیدگی‌های غیر طبیعی عروق خونی در مغز

تهیه و تنظیم:

گروه آموزش به بیمار و ارتقای سلامت بیمارستان مهراد

تاریخ بازنگری: آذرماه ۱۴۰۵

آیا درمان‌ها در بزرگسالان مبتلا به درهم پیچیدگی‌های غیر طبیعی عروق خونی در مغز، در مقایسه با مراقبت‌های پزشکی معمول، از مرگ، ناتوانی و سکنه مغزی ناشی از خونریزی پیشگیری می‌کند؟

درهم پیچیدگی‌های غیر طبیعی عروق خونی در مغز که مالفورم‌های شریانی-وریدی مغز (AVMs) نیز نامیده می‌شوند، تنها علت شایع سکنه مغزی ناشی از خونریزی در مغز (خونریزی داخل مغزی یا ICH) نیز نامیده می‌شود (در میان جوانان است AVM). های مغز همچنین می‌توانند جوانان را دچار ناتوانی در زندگی کرده و منجر به صرع شوند. در هر صورت، اینکه این افراد چگونه باید درمان شوند، محل بحث و اختلاف نظر است. گزینه‌های اصلی درمان عبارتند از:

۱) درمان دارویی تشخیص‌های صرعی و سردردها (گاهی اوقات «مدیریت محافظه کارانه» نامیده می‌شود)؛

یا

۲) یک یا چند درمان مداخله‌ای زیر: جراحی مغز و اعصاب (نوروسرجری)، آمبولیزاسیون اندوواسکولار (جسب، کوئل‌ها، یا ذرات از طریق یک کاتتر که به طور موقت در کشاله ران کارگذاری شده، در داخل AVM قرار داده می‌شوند)، یا رادیوسرجری (radiosurgery) درمان غیرتهاجمی شامل پرتوهای متمرکز اشعه

ما شواهدی را با کیفیت متوسط از آسیب (سکنه مغزی ناشی از خونریزی در مغز، و مرگ یا وابستگی) ناشی از درمان‌های مداخله‌ای در مقایسه با مدیریت محافظه کارانه برای بزرگسالان مبتلا به AVM مغزی که هرگز دچار خونریزی نشده‌اند، در بیش از یک سال پیگیری پیدا کردیم. خطرات بلند مدت ناشناخته هستند.

بیماری عروق مغزی به هر بیماری که باعث اختلال در عملکرد عروق خونی که تامین خون مغز را بر عهده دارند، به ویژه سرخرگ‌ها، اطلاق می‌شود. به عنوان مثال سکنه مغزی زمانی اتفاق می‌افتد که یک رگ خونی در مغز دچار انسداد شود (به این حالت سکنه مغزی ایسکمیک نیز می‌گویند) یا اینکه دچار پارگی شود (تحت عنوان سکنه هموراژیک نیز شناخته می‌شود). حمله ایسکمی گذرا نیز زمانی اتفاق می‌افتد که جریان خون در بخشی از مغز برای مدت کوتاهی کاهش یابد یا اینکه قطع می‌شود. در ادامه برخی از مهمترین بیماری‌های عروق مغزی و نحوه درمان آن را بیان می‌کنیم.

سکنه مغزی

شایعترین بیماری عروق مغزی می‌باشد که همراه با از دست دادن حس یا عملکرد حرکتی می‌باشد.

درمان سکنه مغزی

زمان در سکنه مغزی مهمترین عامل در درمان می‌باشد. علت به وجود آمدن سکنه مغزی لخته خون یا انسداد در یکی از رگ‌های مغزی می‌باشد، یکی از درمان‌های سکنه مغزی استفاده از داروهای برطرف کننده لخته می‌باشد. داروهایی که جهت درمان سکنه مغزی استفاده می‌شود با توجه به نوع سکنه مغزی تجویز می‌شود. گاهی اوقات داروها جهت جلوگیری از سکنه دوم است و در مواقعی با توجه به عوامل خطری که بیمار را تهدید می‌کند، پزشک جهت جلوگیری از سکنه اول ممکن است داروهایی جهت پیشگیری برای بیمار تجویز نماید. به عنوان مثال آسپرین به عنوان یک دارو جهت پیشگیری از بیماری‌های قلبی و عروقی برای افرادی که در خطر ابتلا به سکنه هستند گزینه مناسب و بی‌ضرری می‌باشد.

داروهای ترومبولیتیک: این داروها قادرند لخته‌های خون را در شریان‌های مغز از بین ببرند و باعث توقف سکنه و کاهش آسیب‌های وارد شده به مغز می‌شوند. مکلازیم این داروها حل کردن لخته‌های خون می‌باشد. بیمارانی که به سرعت تحت درمان با این داروها قرار می‌گیرند سریعتر بهبود می‌یابند و کمتر دچار عوارض دائمی و ناتوانایی ناشی از سکنه مغزی می‌شوند.

ترومبکتومی مکانیکی: در این روش طی یک جراحی، پزشک یک کاتتر را داخل رگ خونی که دچار انسداد شده است وارد می‌کند تا لخته خون را خارج نماید، این جراحی در صورتی که در ۶ تا ۲۴ ساعت اولیه پس از سکنه مغزی انجام شود نتیجه‌ی قابل قبولی را در پی دارد. در مورد ضربه مغزی بیشتر بدانید.

استنت: اگر پزشک بتواند به قسمتی از رگ که دیواره آن ضعیف شده است دست پیدا کند می‌تواند با استفاده از استنت دیواره رگ ضعیف شده را باز کند تا جریان خون در شریان‌های مغزی دوباره برقرار شود.

جراحی: زمانی که سایر درمان‌ها جوابگو نباشند پزشک طی یک عمل جراحی اقدام به حذف لخته خون و پلاک‌ها از دیواره رگ‌های مغزی می‌نماید. این جراحی توسط کاتتر انجام می‌شود و اگر لخته بزرگ باشد جراح جهت باز کردن انسداد، شریان را باز می‌کند. در مورد درمان قطعی دیسک کمر بیشتر بدانید.

سکنه هموراژیک

سکنه مغزی هموراژیک به علت خونریزی در مغز اتفاق می‌افتد. درمان‌های سکنه مغزی هموراژیک عبارتند از:

پیشگیری از بیماری عروق مغزی

اگرچه بیماری عروق مغزی یک وضعیت پزشکی نسبتاً رایج است، کارهایی وجود دارد که می‌توانید برای جلوگیری از آن انجام شود.

این موارد شامل:

- سیگار نکشید یا در صورت سیگار کشیدن را ترک کنید.
- پیروی از یک رژیم غذایی سالم و متعادل
- کنترل فشار خون بالا
- کاهش کلسترول خون شما
- ورزش کردن
- کاهش وزن اگر اضافه وزن دارید.
- آگاهی از خطرات هر نوع درمان جایگزینی هورمونی
- به طور منظم برای معاینات سالانه به پزشک مراجعه کنید
- کاهش سطح استرس شما
- کاهش میزان الکل مصرفی

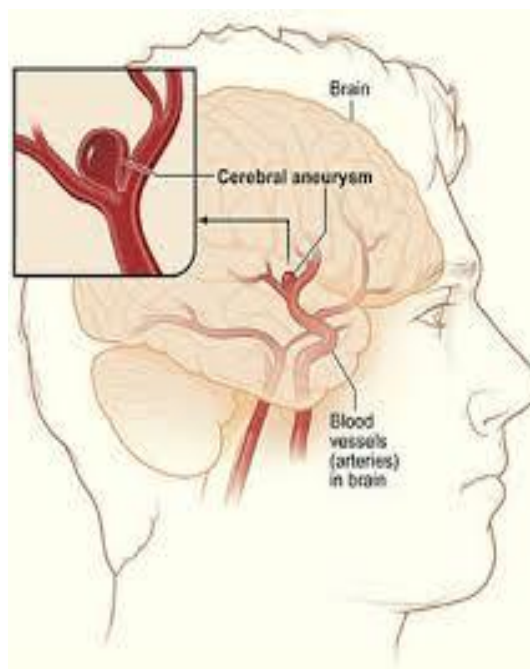
بیماری‌های عروقی مغز بیماری است که نیاز به مداخله سریع دارد. بنابراین در صورتی که احساس کردید یکی از نزدیکانتان این بیماری را دارد سریعاً با اورژانس تماس بگیرید.

عوارض بیماری عروق مغزی

عوارض بیماری عروق مغزی که ممکن است ایجاد شود عبارتند از:

- ناتوانی دائمی
- از دست دادن عملکردهای شناختی
- فلج نسبی در برخی از اندام‌ها
- مشکلات گفتاری
- از دست دادن حافظه
- احتمال مرگ در صورت عدم مداخله به موقع

دارو: درمان سکنه مغزی هموار یک بر مبنای درمان لخته خونی

ایجاد شده و با استفاده از داروهای رقیق‌کننده خون صورت می‌گیرد. داروهای دیگری که ممکن است برای شما تجویز شود شامل داروهای کاهش فشار خون، کاهش فشار مغز، جلوگیری از تشنج و جلوگیری از انقباض عروق می‌باشد.

جراحی: جهت جلوگیری از خونریزی پزشک ممکن است از روش جراحی برای کاهش فشار روی مغز استفاده نماید.

آنوریسم مغزی

زمانی که قسمتی از دیواره رگ خونی نازک شود و از مسیر اصلی رگ خارج شود و داخل آن پر از خون شود، اختلال آنوریسم مغزی ایجاد می‌شود. آنوریسم در اکثر رگ‌های بدن ممکن است ایجاد شود و اگر در مغز به وجود بیاید به آن آنوریسم مغزی می‌گویند. آنوریسم اغلب هیچ‌گونه علائمی ندارد تا زمانی که دچار پارگی شود. پارگی آنوریسم می‌تواند باعث سردرد شدید و گاهی منجر به سکنه مغزی و مرگ شود. روش‌های مختلفی جهت درمان آنوریسم وجود دارد، این درمان‌ها شامل جلوگیری از ورود خون به محدوده آنوریسم و یا منحرف کردن خون از محدوده درگیر آنوریسم می‌باشد تا از پارگی آنوریسم و عواقب بعدی آن جلوگیری شود.

درمان آنوریسم مغزی

درمان آنوریسم از طریق جراحی یا درمان اندوواسکولار می‌باشد. درمان جراحی یا میکروواسکولار: در این روش یک سوراخ کوچک روی جمجمه ایجاد می‌شود تا جراح بتواند به آنوریسم دست یابد. سپس با استفاده از میکروسکوپ و ابزار جراحی یک گیره کوچک فلزی در پایه آنوریسم وصل می‌شود، این پایه مانعی جهت رسیدن خون به آنوریسم می‌شود و خونریزی مغزی را متوقف می‌کند و یا اگر آنوریسم دچار پارگی نشده باشد از وقوع خونریزی مغزی پیشگیری خواهد کرد.

درمان اندوواسکولار: در این روش احتیاجی به ایجاد سوراخ در جمجمه وجود ندارد و پزشک از طریق یکی از رگ‌های خونی (کشاله ران یا مچ دست) با استفاده از کاتتر به رگ‌های خونی مغزی راه پیدا می‌کند و با استفاده از استنت‌های کوچک جریان خون داخل آنوریسم را قطع می‌کند تا خطر پارگی آنوریسم و به دنبال آن خونریزی مغزی را از بین ببرد. انتخاب بهترین روش درمان با توجه به آناتومی عروق درگیر، اندازه و محل آنوریسم انجام می‌شود.